

er Breve nok. Men vi forlange, at han skal undersøge de stedlige Forhold for at komme til Klarhed over, hvorvidt Postdistriktet er lagt saaledes, som det med Billighed kan forlanges.

Det andet Andragende under Nr. 18 angaar ogsaa en Postsag. Det er fra Beboerne omkring Stoholm Brevsamlingssted om, at dette maa forandres til en Postekspedition. Det oplyses i Andragendet, at der er ekspederet 43,635 almindelige Breve og 125 anbefalede, at Avisernes Antal er 114,733, at der er besørget 742 Pengebreve med 70,181 Kr. foruden 905 Pakker. Hvis disse Oplysninger holde Stik, hvad vi jo ikke kunne indestaa for, synes vi, der kunde være Grund til at forandre dette Brevsamlingssted til en Postekspedition, men da vi ikke ere sikre paa, at disse Oplysninger slaa fuldstændig til, have vi ikke kunnet blive enige om pure at henvise Andragendet, vi henvise det til Ministerens Undersøgelse, hvorved der mulig kunde blive Anledning for Ministeren til paa næste Aars Finanslov at foreslaa en Postekspedition ved Stoholm.

Der er stillet et Ændringsforslag af et æret Medlem (P. Knudsen) om den Sag, der blev saa meget omdebatteret ved Finanslovens 1ste Behandling angaaende forhenværende Assistent ved de grønlandske Kolonier, Jantzen. Jeg skal ikke paa Sagens nuværende Standpunkt udtale mig derom, men afvente, hvad det ærede Medlem har at sige, og hvad Ministeren vil svare dertil.

Knudsen: Jeg har stillet Forslag om, at Andragendet fra forhenværende Assistent ved Kolonierne i Grønland J. J. Jantzen henvises til Indenrigsministeren. Andrageren søger Folketingets Hjælp i Anledning af en mod ham af den kongelige grønlandske Handel udvist Optræden. Da denne Sag tidligere har været behandlet her i Tinget, idet den blev ret udførlig behandlet ved Finanslovens 1ste Behandling, skal jeg ikke komme dybt ind paa, hvad jeg den Gang fremkom med, men henvise dertil, og kun kortelig anføre, hvad der er Grundlag for selve Sagen.

Den paagældende Assistent blev i Juli 1902 ansat som Statens Kontrolør ved Ivigtut. Ivigtut er den Plads, hvor det private Kryolit- og Handelsselskab har Lov til at bryde og udskibe Kryolit. Stedet hører altsaa ikke egentlig under de grønlandske Kolonier, men er en Plads for sig, hvor dette private Selskab driver

sin Virksomhed. Det fremgaar af Sagen, at Forholdene der aldeles ikke være, som de burde være. Kontroløren har en meget bestemt Instruks fra Indenrigsministeren, som han skal rette sig efter, men det fremgaar af Oplysningerne i Sagen, at denne Instruks ikke er bleven overholdt af de tidligere Kontrolører. Disse, som vare Statens Repræsentanter deroppe og skulde varetage Statens Tarv lige overfor det private Selskab, synes at have været Kammerater med det private Selskabs Embedsmænd deroppe; Forholdet imellem dem var et Kammeratsforhold og ikke som det skulde være: den kontrollerende Embedsmands Forhold lige overfor de Folk, han skulde kontrolere, og dette har ført til mange mislige Ting. I hvor stort Omfang disse Ting ere gaaede for sig, faar man naturligvis ikke Klarhed over, dertil hører en meget indgaaende Undersøgelse, men at der er foregaaet mislige Ting ved Brudet, er ganske klart. Det var saaledes almindeligt, at Instruksens Paabydende om, at Brudets Beboere ikke maatte købe Ræve eller Ræveskind af Grønlændere, blev oversprunget, og der blev vistnok der drevet en ret indbringende Forretning med disse Skind. De tidligere Kontrolører have vistnok slet ikke brudt sig om at undersøge, hvorfra de Skind vare komne, som bleve sendte fra Ivigtut til Danmark, men de have rask væk uden Undersøgelse, maaske endog vidende om, at de vare ulovligt erhvervede, stemplet disse Skind som lovligt erhvervede. Der er ogsaa andre Forhold med Hensyn til Sikringen af de indfødtes Stilling lige over for de Danske, som komme derop, særlig med Hensyn til Udbredelsen af venerisk Smitte, og om Grønlændernes Ophold ved Brudet, hvorom der er foreskrevet visse Regler, som jævnlig blive overtraadte, og de tidligere Kontrolører havde ikke gjort nogen Indvending derimod. Saa kom denne Mand derop. Han har tidligere været ansat i Handelens Tjeneste som Volontør og Assistent og har fra de Kolonibestyrere, han har tjent under, de bedste Anbefalinger og de bedste Vidnesbyrd om, at han var en samvittighedsfuld Mand. Han kom til Ivigtut som Kontrolør og mente, at naar han havde en Instruks fra Indenrigsministeriet, skulde han følge den. Det kan af Sagens Akter bevises, at han i alle sine tjenstlige Anliggender har holdt sig til Instruksens Forskrifter og aldeles ikke har overskredet dem. Det blev imidlertid taget ham meget ilde op af Kryolitselskabets Embedsmænd,